

disputants-חולקים ♦	statement-מיימרא ■
central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה ◇	challenge-קושיא ק
insertion of an earlier segment-קדמת-פיסקה של <	question-שאלה ^
story-מעשה O	answer-תירוץ !
key-מקרא:	proof-ראיה ■

■ מימרא-statement ז קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof	◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story ■ מקרא-key
--	--

Talmud Navigator												
א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג
											מאן דאמר	בבא קמא-שור שנגח ד' וה'
לז:												מימרא
לז:											רב ינאי:	אי אמרת בשלמא ואינו מועד קתני, שיולי הוא דקא משיילי ליה והוא נמי קמהדר להו, אלא אי אמרת אינו מועד קתני, אנגורי הוא דקא מגמרי ליה? ותו, איהו מאי קא מהדר להו.
לז:											דקתני:	מרישא נמי דיקא
לז:												את שמועד לו - משלם נזק שלם, ואת שאינו מועד לו - משלם ח"נ
לז:												אי אמרת בשלמא ואינו מועד קתני, פרושי קא מפרש לה, אלא אי אמרת אינו מועד קתני, פסקה, מאי תו את שמועד לו משלם נזק שלם ואת שאינו מועד לו משלם ח"נ? עד השתא לא אשמעין דהתם משלם ח"נ ומועד משלם נזק שלם?
לז:												ואת"ל נמי איתא לדרב פפא, נגח שור חמור וגמל - נעשה מועד לכל.
לז:											ת"ר:	ראה שור - נגח, שור - לא נגח, שור - נגח, שור - לא נגח, שור - נגח, שור - לא נגח, נעשה מועד לסירוגין לשוורים.
לז:											ת"ר:	ראה שור - נגח, חמור - לא נגח, סוס - נגח, גמל - לא נגח, פרד - נגח, ערוד - לא נגח, נעשה מועד לסירוגין לכל.
לז:											איבעיא להו:	נגח שור, שור ושור, חמור וגמל, מהו? האי שור בתרא בתר שוורים שדינן ליה, ואכתי לשוורים הוא דאייעד, למידי אחרינא לא אייעד, או דילמא האי שור בתרא בתר חמור וגמל שדינן ליה, ואייעד ליה לכולהו מיני?
לז:												חמור וגמל, שור, שור ושור, מהו? האי שור קמא בתר חמור וגמל שדינן ליה, ואייעד ליה לכולהו מיני, או דילמא בתר שוורים שדינן ליה, ואכתי לשוורים הוא דאייעד, למינא אחרינא לא אייעד?
לז:												שבת, שבת ושבת, אחד בשבת ושני בשבת, מהו? הא שבת בתרייתא בתר שבת הוא דשדינן ליה, ואכתי לשבת הוא דאייעד, לימות החול לא אייעד, או דילמא בתר אחד בשבת ושני בשבת שדינן ליה, ואייעד ליה לכולי יומא?
לז:												ה' בשבת וערב שבת ושבת, שבת ושבת, מהו? הא שבת קמייתא בתר ה' בשבת וע"ש שדינן ליה, ואייעד לכולהו יומי, או דילמא הא שבת קמייתא בתר שבתות הוא דשדינן ליה, ולשבתות הוא דאייעד?
לז:												תיקו.
לז:												נגח שור יום ט"ו בחודש זה, ויום ט"ז בחודש זה, ויום י"ז בחודש זה - פלוגתא דרב ושמואל
לז:											דאתמר: [רב]	ראתה יום ט"ו בחודש זה, ויום ט"ז בחודש זה, ויום י"ז בחודש זה - רב אמר: קבעה לה וסת
לז:											שמואל:	עד שתשלש בדילוג.
לז:											רבא:	שמע קול שופר ונגח, קול שופר ונגח, קול שופר ונגח - נעשה מועד לשופרות.
לז:												פשיטא
לז:												מהו דתימא, הך שופר קמא סיוטא בעלמא הוא דנקטיה, קמ"ל.
לז:												שור של הדיוט שנגח שור של הקדש, ושל הקדש שנגח לשור של הדיוט - פטור, שנאמר: (שמות כ"א) שור רעהו, ולא שור של הקדש.
לז:												שור של ישראל שנגח לשור של כנעני - פטור, ושל כנעני שנגח לשור של ישראל, בין תם בין מועד - משלם נזק שלם.
לז:												מתניתין דלא כר"ש בן מנסיא
לז:											דתניא: [ת"ק]	שור של הדיוט שנגח שור של הקדש, ושל הקדש שנגח שור של הדיוט - פטור, שנאמר: שור רעהו, ולא שור של הקדש
לז:											ר"ש בן מנסיא:	שור של הקדש שנגח שור של הדיוט - פטור, ושל הדיוט שנגח שור של הקדש, בין תם בין מועד - משלם נזק שלם.
לז:											אמרי:	מאי קא סבר ר"ש? אי רעהו דוקא, אפילו של הדיוט שנגח של הקדש ליפטך ואי רעהו לאו דוקא, אפילו דהקדש נמי כי נגח דהדיוט ליחייב
לז:												וכי תימא, לעולם קסבר רעהו דוקא, ומיהו דהדיוט כי נגח דהקדש היינו טעמא דמיחייב, משום דקא מייתי ליה מקל וחומר דהדיוט: ומה הדיוט שנגח של הדיוט - חייב, כי נגח דהקדש לא כל שכן דמיחייב
לז:												דיו לבא מן הדיוט כנדון, מה להלן תם חצי נזק, הכא נמי חצי נזק
לז:											אלא אמר ריש לקיש:	הכל היו בכלל נזק שלם, כשפרט לך הכתוב רעהו גבי תם, רעהו הוא דתם משלם חצי נזק, מכלל דהקדש, בין תם בין מועד - משלם נזק שלם, דאם כן, נכתוב קרא להאי רעהו גבי מועד.